Özgür bir gelecek için

Liselilerin Sesi

Aylık Liseli Gençlik Dergisi * Sayı: 38 * Ocak 2011 * Fiyatı: 1TL

Karneler çürümüş eğitim sisteminin aynasıdır!

İÇİNDEKİLER

Liselerde boykot var!

Avrupa ayakta, öğrenciler sokakta

Meslek lisesi sömürü cehennemi

Call of duty nereye?

Liselilerin Sesi'nden

2011'in ilk sayısıyla yeniden merhaba,

Geleceğe dair özlem ve isteklerimizin, bir kağıt parçasına sığdırılmaya çalışılacağı bir karne dönemine daha yaklaşıyoruz. Ne çok kişinin bizim üzerimizden beklentileri var. Okul idaresi ve düzen siyasetçileri bizim; derslerinden başka şey düşünmeyen, toplumsal sorunlarla ilgilenmeyen, "uysal" öğrenciler olmamızı istiyorlar. Ailelerimiz de çoğunlukla aynı kanaatte. "Etliye sütlüye karışmayın!" diye öğütlüyorlar.

Ancak bir yandan da bizim her şeyimize karışılıyor. Üstümüze giydiğimizden, saçımıza, düşündüklerimize ve hatta hayallerimize kadar... Ömrümüzün geri kalanında ne iş yapacağımız ailelerimizce belirleniyor ve tabi eğitim sistemi tarafından da sınırlanıyor. Kendi hayatımızla ilgili en can alıcı kararla bizim yerimize alınıyor ve bize dayatılıyor.

Girdiğimiz bu yeni yılda hayatımız ve geleceğimiz hakkında söz sahibi olmak istiyorsak geleceğimizi karartan bu sisteme karşı mücadele etmeliyiz.

Yeni yılda liseli gençlik hareketinin yükselmesi için örgütlü mücadeleyi büyütmeye çağırıyoruz!

devrimciliselilerbirligi@gmail.com

Özgür Bir Gelecek İçin Liselilerin Sesi Ayten Özdoğan
Ocak 2011 Sayı: 38 Fiyatı: 1 TL. (KDV dahil)
Sahibi ve Sorumlu Y. İşl. Md.:Ayten Özdoğan
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Baskı: Özdemir Matbaacılık-Davutpaşa cad. Güven Sanayii Sitesi C blok No:242 Topkapı/İstanbul
Tel:0212-577 54 92

Yönetim Adresi:
Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mah.
Simsar sokak, 5/3 Fatih/İstanbul
Tel: 0 (212) 621 74 52 Fax: (0212) 534 95 90

Yayın Türü: Yaygın-Süreli

Eksen Yayıncılık büroları

Kemalpaşa Mah. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3 İzmit / **KOCAELİ**

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel / **BURSA**
Tel: 0 /224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell karşısı Vakıf İşhanı Kat:3 No 306 **ADANA**
Tel: 0(322) 363 19 94

Geleceğimiz için karneleri parçalayalım!

2010-2011 eğitim yılının birinci dönemi bitti. Karşımızdaki tabloya baktığımızda beklenmedik bir sonuç yok. Paralı eğitim uygulamaları sürerken öğrencilere verilen kağıt parçaları ile bir dönemin bittiği söylenecek. Kısa bir tatilden sonra eğitim işkencesi kaldığı yerden devam edecek.

Çürümüş eğitim sisteminin bir parçası da eğitimi bir gelişim aşaması olarak sunmaktır. Düzenin her alanında olduğu gibi ancak baskı ve yalan üzerine kurulan sistemi eğitimde "kaliteli ve bilimsel" yalanıyla ve soruşturmalarla ayakta duruyor. Karneler öğrencilerin ve velilerin arasında başarı tartışmalarına neden olmaktadır. Çalışan ve çalışmayan diyerek liseli gençler sorumlu tutulur. Bu arada eğitimin ezberci ve gerici yapısı, öğretmenlerin eğitimi kabusa çeviren kimlikleri, öğrencilerin okumak için her an yeni bir ödeme yapması gerekmesinin önüne perde çekilmiş olunur. İşte eğitim sisteminin yalan perdesi.

Liseli gençliğin bugün eğitime önem vermesi için bir neden kalmamıştır. Çünkü eğitimin sonunda kazanılacak bir avantaj artık yoktur. Ya diplomalı işsiz olmak üzere üniversite ihtimalini dener birkaç yıl geçer ya da meslek lisesine gider ucuz iş gücü olarak patronların hizmetine girersin. İşte eğitimin sunduğu gelecek bu. Bunun için de beklemeye gerek görmeyen, eğitim masraflarını karşılayamayan binlerce liseli okullarını yarıda bırakarak hayat kavgasına atılıyor. İşte örnek eğitim sistemi! OECD ülkeleri arasında eğitim kalitesi her dönem başarısızlığı gösteren Türkiye'de karne bunların açığa vurulduğu bir aynadır. Tek bir öğrencinin ders notu ve devamsızlık çizelgesine değil de toplamda tüm öğrencilerin notları ve devamsızlığına bakılsa gerçek görünür. Öğrenciler genel olarak ya başarısız ya azami sınırı geçer notlarla ya da okuldan atılma süresinin sınırında bir karne sunarlar. Çok uzun süredir teşhir yazılarımızda kullandığımız bir tanım var; Karneler, çürümüş eğitim sisteminin aynasıdır! İşte en özet haliyle bu! Çünkü hem eğitimin, tuttuğun yerden parçalanan yapısıyla hem de karneden bile okula ticari kar beklenen haliyle bu çürümüş sisteme ayna tutuyor. Liseli gençliğe daha okula girmeden kayıt sırasında başlayan soygun okula ara verilen karneler vesilesiyle bir kez sunulur. Karneyi istiyorsan bilmem şu kadar lira demek adettendir!

İlk dönemin özetine bakacak olursak çürümüş eğitim sisteminin karnesi de ortaya çıkıyor. Ticari eğitim uygulamalarının örnekleriyle dolu haberler, okulların patronların ihtiyaçlarına göre düzenlendiği yeni yapılanmalar ve elbette geleceksizliğin iyice hissedildiği liseler...

Bu karamsar tablonun içerisinde tek avuntumuz gençliğin mücadeleden vazgeçmemesidir. Bugün liseli gençlik içerisinde mücadele sürmekte devletin tüm baskı ve yıpratmalarına rağmen bitirilememektedir. Liseli gençliğin sorunları karşısında taleplerini taşıyan mücadele alternatif olmaya devam ediyor. Bunun gerçek bir mücadele hareketine dönüşmesi bizim yeni dönemde buna uygun konumlanmamıza da bağlı. Liseli gençliğin mücadele özlemi yeni dönemde artarak sürecek. Önümüzdeki eğitim döneminde geleceksizlik ve paralı eğitim ekseninde çalışmamızın politik hattını belirlemeli ve bu saldırıları geri püskürtebilmek için yoğun bir çalışma temposu içerisine girmeliyiz.

Yeni dönemde liseli gençliğin devrimci sesi olarak geleceği kazanma mücadelesini büyütme çağrısıyla buradan karneleri parçalamaya çağırıyoruz! Karneleri tek başına kağıt parçası olduğunu söylerken madem düzen için eğitimin değerlendirme belgesi bu belgeleri yırtıp atarak sözümüzü söyleyelim.

Eğitime ayrılan bütçe artsa da

paralı eğitim gerçeği ortada!

2011 bütçesi ve Ocak-Eylül bütçesi açıklandı. Eğitime ve sağlığa daha fazla bütçe ayrıldığı yapılan tüm açıklamalarda özellikle vurgulanıyor. Sadece bütçeden ayrılan oranlar ortaya konarak bir yanılsama yaratılmak isteniyor. Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, 2011 yılı bütçesine ilişkin düzenlediği basın toplantısında, önümüzdeki yıl bütçe giderlerinin 312,5 milyar lira, bütçe gelirlerinin 279 milyar lira, bütçe açığının 33,5 milyar lira, faiz dışı fazlanın da 14 milyar lira olarak öngörüldüğünü bildirdi. Ayrıca "Eğitime ve sağlığa ayrılan kaynağın artırıldığı, 2011 yılında Milli Eğitim Bakanlığı bütçe ödeneklerini yüzde 20,8 oranında artırarak 34 milyar TL'ye çıkartıyoruz. 2011 yılı bütçesinde Sağlık Bakanlığına ayrılan ödenekleri 2010 bütçesine göre yüzde 23,7 artırarak 17,2 milyar TL'ye çıkartıyoruz" dedi.

Egitime ve sağlığa ayrılan bütçenin 2010 yılına (28 milyar 237 milyon lira) göre artmasıyla beraber yapılan açıklamalarda Milli Savunma Bakanlığı'na 16 milyar 975 milyon lira ve savunma sanayine de 32 milyar 14 bin lira ayrıldığı söylendi. Toplam olarak savaş bütçesine 48 milyar 975 milyon 14 bin lira ayrıldı.

Bütçeden ayrılan paylara bakarsak durum gayet iyi gibi görülebilir çünkü eğitime ayrılan pay yükselmiş durumda ancak bu böyle değildir. Çünkü her ne kadar eğitime geçen yıla oranla daha fazla pay ayırdık o yüzden daha iyi bir eğitim yılı bizi bekliyor denilmesini rağmen bizim yani öğrenci ve emekçiler cephesinde iyileşme olmasından öte daha da beter bir duruma sürüklenmekteyiz. Daha düne kadar katkı payını yatırınadığı için temizlik yaptırılan velileri, aidat ödemediği için tecrit edilip ayrı sınıflara konulan öğrencileri veya eğitim masraflarını karşılamak için çalıştığı inşaatta geçirdiği kaza sonucu hayatını kaybeden üniversite öğrencisini unutmadık. Biz biliyoruz ki bizim için okullarımızda gene bir şey değişmeyecek bütçede paylar arttırıldığı için katkı payları, zorunlu aidatlar, temizlik parası veya karne parası adı altında alınan paraların alınması durmayacak tam tersine daha da üstümüze katlanarak gelecek. Hatta özelleştirmelerle ülkenin gelir kaynakları birbir satıldığı için ülke ekonomisinin tek gelir kaynağı olan bizleri, toplanacak vergilerle daha da köşeye sıkıştıracaklar. Bütün bunlar olurken bir yandan savaşa eğitime ayrılandan daha yüksek bütçe ayrılmaktadır. Çünkü füze kalkanı yapılması gerekmektedir. Çünkü Afganistan'ın, Irak'ın, Kıbrıs'ın,... işgaline yardım edilmesi gerekmektedir. Çünkü Ceylan Önkol, Canan Saldık, Baran Tursun, Şerzan Kurt, Aydın Erdem, Alaattin Karadağ gibilerinin ölmesi gerekmektedir...

Bizler biliyoruz ki, bütçe planlanırken eğitime ayrılan paranın oranı daha büyük bir rakam olsa da onlarca arkadaşımız paralı eğitim uygulamalarının geldiği boyutla eğitim yaşamını yarıda bırakmak zorunda kalacak. Bizler liselerimizde paralı eğitim uygulamalarının her türlü yansımasına karşı mücadelemizi sürdürmeliyiz. Onlar, aldatmacalarla dolu açıklamalarına sığınarak iyiye gidişat yalanlarını yaymaya çalışacaklar bizlerse bu yalanları teşhir edecek, bu sistemin tüm gerçeklerini ortaya koyacağız!

Savaşa değil, eğitime bütçe!

Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!

M. Karayel

Çarkınıza çomak sokacak,

tezgahınızı bozacağız!

Sermaye devleti bir taraftan anne ve babalarımızı fabrikalarda, işyerlerinde sömürmeye devam ederken bir diğer taraftan da bizlere okulda birer müşteri gözü ile bakmaya devam ediyor. Sanki bizden topladıkları paralar yetmiyormuş gibi şimdi de okulların isimlerini satılık duruma getirdi. Okul isimlerini satın alacak kişilere satmak için yeni hazırlıklara başladı. Yani sermaye devleti her şeye meta gözü ile baktığını bizlere bir kez daha gösteriyor.

Sınıflar arası çelişkinin iyice arttığı bir dönemdeyiz. Yoksullar daha da yoksullaşırken bu yoksulluğu yaratan sermayedarlar paralarına para katıyor. Bu sistemde işçi-emekçi çocukları ise okuyabilmek ve hayatta kalabilmek için aynı zamanda çalışmak zorundalar. Bu çalışma sırasında kimi zaman işkazalarında ölüyoruz kimi zaman sakat kalıyoruz. Daha bir ay önce okul çıkışı çöplerden bir şeyler toplayarak ailesine katkı sunan 10 yaşındaki bir çocuk çöp arabasının altında kalarak can verdi. Bir üniversite öğrencisi harç parasını ödeyebilmek için inşaattan düşüp öldü. Dershane parasını ödeyemediği için cezaevine giren bir annenin çocuğu kendini asarak intahar etti. Bu katliamların hepsinin altında sermaye devletinin kar hırsı yatmaktadır. Sermaye devleti için bu canların hiçbir önemi yoktur. Tıpkı Tuzla'da kum torbası yerine insanların filikalara konarak öldürülmesi gibi. Eğitime yeteri kadar bütçe ayrılmazken kirli savaşa milyarlarca lira bütçe ayrılıyor. Bu paralar ise Kürt çocuklarının üzerine kurşun olarak, havan topu olarak yağıyor. Tıpkı 12 yaşında 13 kurşunla katledilen Uğur Kaymaz gibi, tıpkı havan topu ile katledilen Ceylanlar, polis kurşunu ile öldürülen Aydınlar, Şerzanlar gibi. Bu kurşunlar sadece Kürt çocuklarına değil işçilerin emekçilerin sesini bulunduğu yerlerde haykıran komünistlerin üzerine de yağıyor.Tıpkı sokak ortasında infaz edilen Alaattin Karadağ'a olduğu gibi.

Eğitime ayrılması gereken bütçe, parasız eğitim talep eden öğrencilerin, işini isteyen işçilerin, insanca yaşanabilir bir dünya mücadelesi veren komünistlerin üzerine gaz bombası, polis jopu, devlet kurşunu olarak geri dönüyor. Bizlerin hayatı 24 saat gözlem altında tutuluyor. Kafamızı nereye çevirsek bir çift göz bizleri izliyor. Her yerde kameralarla toplum psikolojik bir baskı altına alınmaya çalışılıyor. Üç kişinin yan yana gelmesi bile sistemi tedirgin ediyor. İnsanlar birbirlerine güvenmiyor ve yalnızlaştırılıyor. Okullarımızın etrafına çekilen teller adeta bizlerin yaşamını çevreliyor. Arkadaşlarımızla yan yana gelmemizi engelliyor. Tüm bunlara milyarlarca bütçe ayrılırken eğitimin parası hala bizlerden toplanıyor. Bu da yetmezmiş gibi okullarımızın isimleri dahi para ile satılıyor.

Evet arkadaşlar bu sistemde metadan, "paradan" başka hiçbir şeyin önemi yoktur. Bizlere düşen görev ise sıra arkadaşımızla yanyana gelip örgütlenmek ve tüm saldırılara karşı birlikte hareket etmektir. Yarının dünyasını kurmak için ellerimizi işçi sınıfının nasırlı elleriyle birleştirelim, devrim ve sosyalizm şiarını DLB saflarında hep birlikte haykıralım!

Bu davet bizim!

Ankara'dan bir Liselilerin Sesi okuru

Avrupa ayakta, öğrenciler sokakta

İngiltere, İtalya, İrlanda, Fransa, Yunanistan, Şili...

Son dönemlerde Avrupa'da öğrenci protestoları meydana geldi. Yaşanılan krizin faturasını işçilere, öğrencilere yüklemeye çalışan, öğrencilere gelecek yerine geleceksizlik sunan bu sisteme tepkilerini ortaya koydular.

İngiltere'de üniversite harçlarına gelen % 300 zamma karşı 20 bin öğrenci İngiltere sokaklarını ateşe verdiler. Portekiz'de krizden dolayı kemer sıkma politikasına karşı 17 Kasım da 7 bin öğrencinin katıldığı eylemler oldu ve yine İrlanda'da kemer sıkma politikasına karşı öğrenciler sokakta yerlerini aldılar. Fransa'da emeklilik yaşının yükseltilmesine karşı eylemler meydana geldi. Yunanistan'da 15 Kasım'da polis tarafından katledilen Alexis için gerçekleştirilen anma törenlerinde 3 bin öğrenci yer aldı. Fransa'daki liselerde özgürlüğün kısıtlanması nedeniyle mini etek protestosu oldu. İtalya'da üniversitelerin reform tasarısına karşı lise ve üniversite öğrencilerinin eylemleri meydana geldi.

Bu gibi gençlik hareketleri bize 68 kuşağını hatırlattı.

68 kuşağı denilince aklımıza; sendikalaşmanın, emeğin sermayeden daha kutsal olduğu dönem gelir.

68 kuşağına bakınca özgürlük diye haykıran, eşitliği, adaleti isterken bu uğurda canlarını veren insanlar kazınır beynimize. İşçi sınıfının ve gençliğin kapitalist sistemi yıkıp yeni bir toplum yaratma çabası gelir akıllara.

68 kuşağı denilince gençliğin militan eylemleri hatırlanır. ABD'de ırkçılığa karşı eylemler, İtalya'da okul boykotları ve sokak direnişleri, bunlara bağlı oluşan grevler... Fransa'da 10 milyon işçinin hayatı durdurması...

Dünyada 68 kuşağı işçi sınıfının mücadelesinde ve gençlik hareketinde yer alır. Üniversite işgalleri, 6. filoya karşı militan ve coşkulu protestolar...Yaşadığımız şu dönemde 68' deki hareketliliği aşacak bir mücadeleye gereksinim olduğu açıktır.

Avrupa'da örgütlenmelerin güçlü olması eylemlerinde etkili sonuçlar verir. Ülke genelinde alınan eylem kararlarına verilen destekler büyük önemler taşır. Fransa'da emeklilik yaşının yükseltilmesine karşı olan eylemlere 800 lisenin desteği tüm dünyada etki yaratmıştı. Şili'de 600 bin liselinin eylemi de örnek gösterilebilecek eylemlerden biridir.

Dünya'da liseli ve üniversiteli gençlik gelecekleri için sokaktayken Türkiye'de geçtiğimiz hafta başbakan ve rektör buluşması protesto edildi. Üniversite öğrencilerinin gelecek özlemi polis şiddetiyle, medya karalamasıyla ve hükümetin açıklamalarıyla bastırılmak istendi. Yaklaşık bir haftadır gündemden düşmeyen bu protesto ve polis müdahalesi sermayede büyük bir korku uyandırdı. Bu korkunun yansıması olarak birçok açıklama birbirini izledi. "Gençlerdir hoşgöründen" tutun da "beyinsizlere" varana kadar bir yandan hakaret bir yandan eylemlerin altını boşalma girişimleri sonuçsuz kaldı.

Gençliğin eylemlerini faşizm olarak nitelendirenler yıllardır üniversitelerde ve liselerde faşizm uygulayanlardır. Medyayı abartmakla suçlayanlar uyguladıkları şiddetin boyutunu gizlemektedirler.

Dünyayı saran bu korkuyu bizler tanıyoruz. 68'lerden bu yana bu korkudan kaynaklıdır ki gençlik üzerinde sistematik baskı ve şiddet uyguluyorlar. Paralı eğitimden, disiplin yönetmeliklerine, eleme sınavlarından geleceksizliğe kadar uygulayan politikaların birer yansımasıdır. Onlar 68'i tekrar yaşamaktan korkuyorlar. Ama korkmasınlar bizler onların korkularını kâbuslara çevirip 68'i aşacağız ve bastırmayacaklar.

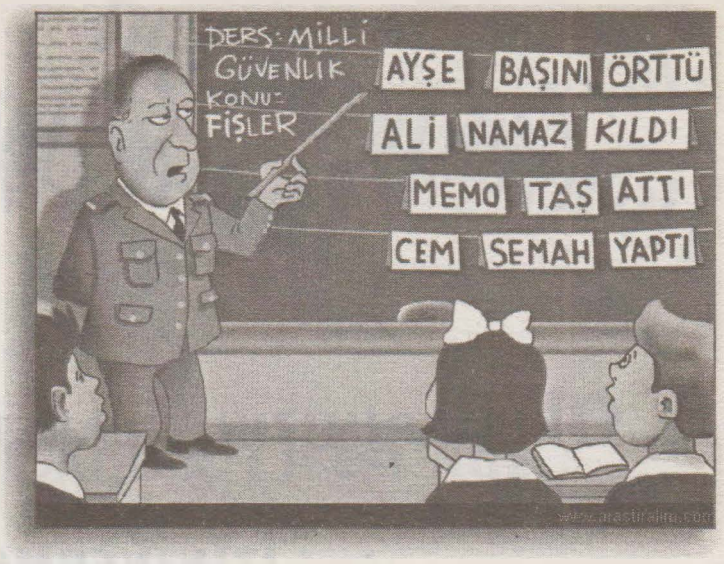
Bunlarla birlikte toplumun tüm kesimlerine tek bir yol gözüküyor. Ya gençliğin fitillediği ateşi büyütecekler ve bizi sahiplenecekler ya da ateşimizde kavrulacaklar.

68'in Fransa'sında duvarlara yazılan bir yazıyla anımsatarak herkesi bu ateşi büyütmeye çağırıyoruz: *"Duvarların kulakları var sizin kulaklarınızın duvarları"*

Duvarları yıkacağız...

K. İmge

Milli Güvenlik ve casus eğitim dersi!

Liseli gençliğin eğitim müfredatında mevcut düzenin milli değerleri ve güvenliği konusunda bilinçlendirmek maksadıyla bir ders bulunmaktadır. Milli Güvenlik dersinin doğru anlatımı için bu konunun uzmanı olan ordu tarafından yani subaylar aracılığıyla verilmesi en uygunudur. Milli Güvenlik dersine matematikçi girecek değil ya? Arada felsefe derslerine din öğretmeni giriyor ama orada idare edilir. Milli Güvenlik ise şakaya gelmez. Yanlış bir anlatım sınır komşularını öğrenciler arasında dost sanılmasına neden olabilir. Sonra bir bakmışız ki ülkemiz işgal edilmiş.

Ancak tiye alarak konuya giriş yapılabilecek bir ders Milli Güvenlik dersi. Adı ciddi olmasına rağmen dersin verebileceği tüm ciddiyet bu sınırda. Öğrenciler arasında boş ders ya da üniversite sınavına hazırlık için test çözülecek ders olarak görülür. Ve de notu az olsa da karneye ek kredi olarak düşülen derstir. Ama düzen için bu böyle değildir. İşçi ve emekçileri sömürü üzerine kurulu düzenin eğitimden geçen gençliğini baştan kendi ideolojik bakışıyla yönlendirmenin bir vesilesi olarak kullanılır. Tüm eğitim müfredatına hakim olan gericilik burada milliyetçi bir bakışla taçlandırılır. Rusyanın hala sıcak denizlere inme hayallarinden bahsedilir. Ülkemizin düşmanları sınır komşularımızdır denir. Komşu ve düşmanı eşitleyen bir düşünceden ne beklenir zaten.

Dersin etkisini artırmak ve bu dersin asıl gençliğe empoze edilecek kısmı olan itaatkar yanını güçlendirmek için ders subaylar eliyle yürütülür. Görevde ya da emekli albaylar, yüzbaşılarla derse bir ağırlık katılır. Okula askeri jiplerle veya zırhlı araçla gelen komutanın karşılanması ayrı bir disiplin havasında sağlanır. Böylece sabahları sıraya girip okula girme mantığı biraz daha pekişir. Cezaevi disiplinin bile aşan bu disiplin yarına mesajdır. Düşünme, itaat et, karşı koyma. Bunun için subaylar pedagoji (öğrencilere eğitimi sunmak için gereken eğitim) değil casusluk eğitimi alıyor anlaşılan.

İşte bu bugüne kadar bildiğimiz Milli Güvenlik dersinin mantığıydı. Meğer dertleri ve ciddiyetleri bunla sınırlı değilmiş. Derslere giren subayların her ay okul ve öğrenciler hakkında Genelkurmay Başkanlığı'na rapor yazdığı öğrenildi. Yazılan raporlar açıkça bir fişleme listesi aslında. Politik siyasal duruşlar, sorulara verilen yanıtlar, din istismarcısı gericiliğin öğretmenlerdeki yansımaları bu raporlarda tutulan notlar arasında. İşçi ve emekçilerin gençliğinden duyulan korku ve her şeyi kontrol altında tutma hissiyatı ile her şey rapor edilmiş. Bu, düzenin aslında ne kadar çarpık bir sistem olduğunun kanıtıdır. Kendi hakimiyeti ve işleyişine güvensizliğin tescili, sömürü ve baskıya rağmen yenilginin kaçınılmaz olduğunun bilincinde olmaktır.

Bunlara ek olarak tek başına ordunun yapıtı gibi gözüken bu uygulama esasta patronlar devletinin her kolunda aynı işlemektedir. Üniversitelerde YÖK eliyle yapılan "Özgür Üniversite" için okullara daha fazla polis çığırtkanlığıyla, Milli Güvenlik dersinin subay hocalarının raporları birbirinden farklı değildir. Ve son günlerde yeni deşifre olan bir diğer uygulama gibi. Nimet Çubukçu'nun yaptığı açıklamaya göre Hüsyein Çelik'in döneminden beri her okulda bir müdür yardımcısı istihbarat görevlisi olarak belirlenmiş ve emniyet güçleriyle bilgi paylaşımı yapılıyormuş. İşte ilkeli bir duruşun diğer bir yansıması. Sermaye düzeninin ayakta kalmasını güvencelemek için tüm alanları canla başla çalışıyor. Okullara kameralar takılıyor, kapılarda polis bekliyor, duvarlar yükseltilip jiletli tel takılıyor ve öğretmenler casus oluyor. Ellerinden gelen her şeye rağmen gerçek değişmiyor. Onlar için "sorun" olanlar yine var ve olmaya devam ediyor.

Burada altını çizmemiz gereken bu önlemlerin hiç de uyuşturucu, şiddet ve de çete olaylarına karşı olmadığıdır. Sorun olan uyuşturucu kullananlar değil, uyuşturucu satıcılarını kovanlardır. Neden baktın kavgası değil faşistlerle çatışanlardır. Bu uygulamaların hepsi devrimci mücadeleye karşı örülmektedir. Fakat devrimci liselilerin karşısındaki set ne kadar yüksek olursa olsun biz bu engeli yıkıp geçeceğiz. Korkularında haklılar! Eğitimi, geleceği elimizden alanlar korksunlar. Elbet bu düzenlerini liselerden başlayarak dalga dalga yıkacağız.

Liselerde boykot var! Liselerde boykot var! Liselerde boykot var!

Okullarımızın ticarethaneye dönüşmesine izin vermeyeceğiz!

Bir süredir okulumuzda açılan yeni yemekhane nedeniyle öğrenciler arasında bir huzursuzluk vardı. Huzursuzluğun nedeni ise yeni açılan yemekhane ve kantin fiyatlarının pahalılığıydı. Fiyatlarının yüksek olmasından kaynaklı yiyecek ve içecek ihtiyaçlarımızı karşılayamaz duruma geldik.

Bizler de bu sorunu yaşayan öğrenciler olarak imza toplamaya karar verdik. İlk önce dilekçe yazmaya karar verdik. Dilekçe yazıldıktan sonra sıra imza toplamaktaydı, 315 kişi dilekçenin altına imza attı. İmza atıldıktan sonra dilekçeyi müdüre topluca götürmeye karar verdik. 25 kadar kişi müdürün odasının önünde toplandı. Ancak müdür bir ders sonra gelecek dendi. Biz de orada beklemeye karar verdik. Bir süre sonra müdür yardımcıları ve hocalar bundan rahatsız olduklarından dolayı bizi dağıtmaya çalıştılar. Biz de ısrarla dağılmayacağımızı söyledik. Onlar da zorla 7-8 arkadaşımızı sınıflara sokmaya çalıştılar ama bazılarımızı sokamadılar ve biz beklememizi sürdürdük. Bir süre sonra müdür geldi ve biz de sorunlarımızı anlatıp dilekçeyi verdik. O da dilekçeyi inceleyip kararını bize bildireceğini söyledi. Biz de bu işin devamının geleceğini söyledik. Toplu bir şekilde oradan ayrıldık.

Bizim müdürle konuşmamız esnasında bize destek çıkmak için yanımıza gelmek isteyen arkadaşların sınıflarda zorla tutulduğunu öğrendik. Bir arkadaşımız, bize destek için sınıftan çıkmak isteyince hocanın şiddetine maruz kalmış ve kaşına aldığı darbeyle kaşı şişmişti. Okul çıkışında müdür yardımcısı bazı arkadaşlarımızı odasına aldı. Odada arkadaşlarımıza siyasi bir faaliyet yürütüp sorunları çözmek yüzünden adam örgütledikleri söyleyip tehdit etmiştir. Disiplin cezası, okuldan atma, okuldan uzaklaştırma cezalarıyla tehditlerini sürdürmüştür. Biz de onlara destek için kapıda bekledik arkadaşlarımızı okuldan atmakla tehdit etmişler arkadaşlarımız da dilekçe yazmanın yasal bir şey olduğunu söylediler. Bu işin bununla kalmayacağını söyleyerek odadan ayrıldılar. Dışarıya çıkan arkadaşlarımızda dışarı çıkıp dilekçe topladıklarından okulda atılmakla tehdit edildiklerini arkadaşlarımıza anlattı. Orada bulunan diğer öğrenciler de desteklediler. Bu destekten korkan yönetim dışarıya gelip böylesi bir şey söylemediğini iddia etti.

Bu sorunlarla ilgili çalışmalarımız burada kalmayacaktır. Durum eğer ciddiye alınmazsa başka eylem biçimlerini deneyeceğiz ta ki sorunlar çözülene kadar.

Kıraç'tan Devrimci Liseliler

Liselerde boykot var!
Liselerde boykot var!
Liselerde boykot var!

Behçet Kemal Çağlar Lisesi'nde kantin boykotu deneyimi...

İstanbul Sarıyer'de bulunan Behçet Kemal Çağlar Lisesi'nde 28 Aralık Pazartesi günü kantin fiyatlarının düşürülmesi için boykot başlatıldı. Kantin zamlarını protesto eden öğrenciler polis şiddetine maruz kaldı. Polis-idare işbirliği sonucunda 3 öğrenci gözaltına alındı.

Öğrenciler, evlerinden getirdikleri kek ve börekleri birbirleri ile paylaşırken topluca aldıkları simitleri dağıttılar. Okul idaresi boykotu kırmaya dönük girişimlerde bulundu. Kantin fiyatlarının normal olduğunu belirten okul müdürü Sait Arı "İyi kalite ucuz fiyata alınamaz" şeklinde açıklamalarda bulundu. Öğrencilerin dayanışma için getirdikleri simitlerin satıldığını iddia ederek engellemeye çalıştı. Yiyeceklerin satılmadığının söylenmesi üzerine "Bu simitlerin içine uyuşturucu koyup satmadığınızı nerden bileyim?" diyerek provokasyon yaratmaya çalıştı. Müdür yardımcısının masayı dağıtma girişimine öğrenciler direnince, yönetim okula polis çağırdı. Okul bahçesinde birçok polis aracı ve bir polis minibüsü konuşlandı.

Lisede polis terörü

Su almak için okuldan dışarı çıkan bir öğrenciyi okul bahçesinde darp ederek gözaltına alan polis, arkadaşlarının gözaltına alınmasına engel olmak isteyen iki öğrenciyi de daha gözaltına aldı.

Gözaltı terörüne karşı okul bahçesinde toplanan öğrenciler saldırıyı protesto etti. Öğrenciler "Katil polis liselerden defol!" sloganları ile polisin okuldan çıkmasını istedi. Bazı öğretmenler de gözaltındaki öğrencilerin serbest bırakılmasını talep etti. Okul çıkışında kapı önünde buluşan öğrenciler arkadaşlarının serbest bırakılması için karakola yürüyüş gerçekleştirdiler.

Polis terörü karakolda da sürdü. Karakola götürülen üç öğrenciye "şikayetçi olmadıklarına" dair tutanaklar zorla imzalatıldı. Öğrenciler ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Lisede boykot kazandı

30 Aralık Çarşamba günü, okuldaki boykot eylemini malzeme olarak kullanmak isteyen düzen partisi CHP'nin İstanbul milletvekili Çetin Soysal sahneye çıktı.

Soysal, okula gelerek bahçede öğrencilere ücretsiz simit, meyve suyu ve Atatürk'le ilgili kitaplar dağıtmaya başladılar. Bu duruma tepki gösteren bazı öğrenciler, Sosyal'ın boykot üzerinden reklam yaptığını söylediler.

Tüm bu gelişmelerden sonra, okuldaki kantin fiyatları düşürüldü ve boykot eylemi sonuç verdi.

Kapitalizmin eğitim çemberini kıralım, Devrim Okulları'nda buluşalım!

Kapitalizmin kendisine köle yetiştirdiği okullarda bir eğitim dönemini daha geride bıraktık.

Kapitalizm gençliğin öfkesinden korkuyor ve kendi programladıkları robotlara dönüşmemizi istiyor.

Kapitalizm kışlaya çevirdiği liselerde askeri disiplin yönetmelikleri altında standardize ediyor.

Kapitalizm geleceğimizi karanlık bir girdaba sürüklüyor.

Kapitalizmin çemberini kırıyoruz. Mücadele sıralarından, sokağın sıcaklığından Devrim Okulları'nı inşa ediyoruz. Kapitalizmin köle yetiştiren kışla tipi liselerinde yıllarca okumaya mahkum edilen liseli gençliği bugünü ve geleceği anlamaya, örgütlü mücadeleyi büyütmeye çağırıyoruz.

Devrim Okulları, bir alternatiftir aynı zamanda geleceğin kültürü ile bir öğrenme ve tartışma kültürünü yaratacağımız alanlardır. Bugünün düşünmeyen, sorgulamayan, tartışmayan, üretmeyen insanlarını yaratan eğitim kurumlarının bizlere empoze ettiği düşünce sistematiğini reddetmemiz gerekiyor.

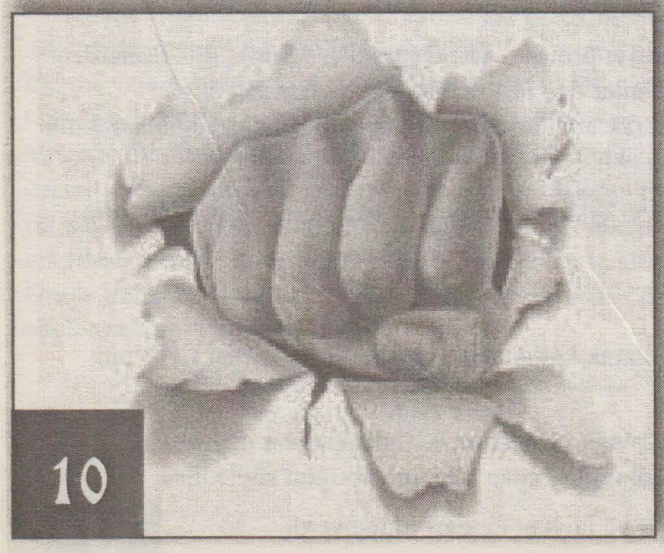
Anaokulunu da artık içine katarak aldığımız eğitime bir bakalım. Bilim üretmesi gereken okullar birer ticaret merkezine dönüştürülmüş durumda, bizlere de müşteri olmaktan başka bir alternatif bırakılmıyor. Eğitim sektöründen ne kadar alış-veriş yapabilen müşteri olabilirsek "eğitim ve öğretim kalitemiz" o kadar "yükselmektedir".

2010-2011 eğitim döneminin güz dönemini geri bırakmak üzereyiz. Anti-bilimsel, gerici eğitim müfredatı ile dolu bir dönem geride kaldı. Eğitim sürecine eklediğimiz her yıl gerici ve şoven duygularla donatılmaya çalışılıyoruz. Tüm gelecek umutlarının bağlandığı eleme sınavları için birbirimizle yarışan, en yakınını dahi rakip olarak gören bireylere dönüştürülüyoruz. Sistemin eğitiminin kendi kültürü ve algısıyla oluşturduğu bir yapısı var. Bu yapıyı kırmanın birçok yöntemini bulmalıyız. Mücadelemiz ile taleplerimizi hayata geçirecek örgütlü gücü yaratmak bu yöntemlerden biridir. Bir diğeri ise mücadelemiz içerisinde örnekler yaratabilmektir.

Geçmiş yıllardaki Devrim Okulları deneyimlerimiz incelenmelidir, yapacaklarımız açısından ışık tutacaktır. Karne öncesindeki dönemden başlayarak ara tatil döneminde kendi okullarımızı hayata geçirmeyi önümüze koymalıyız. "Gençlik hareketi tarihi/liseli gençlik mücadelesi", "devrimci/partili kimlik", "DLB'nin liseli gençlik mücadelesindeki misyonu", "Liseli gençlik mücadelesinde kitle çalışması yöntemleri" bu sene gerçekleştireceğimiz Devrim Okulları'nda tartışacağımız başlıklar olmalıdır.

Güçlenerek liselerde kökleşmeye!

Devrim Okulları'nı hayata geçirirken ikili bir hedef önümüze koymalıyız. Bunlardan bir tanesi bu sürecin her bir DLB'li için ideolojik-politik gelişim süreci olarak değerlendirilmesidir. Diğer bir yanını da liseli gençliğe çizgimizi ve hedeflerimizi anlattığımız, örgütlü mücadele çağrısını yükselttiğimiz bir dönem olarak değerlendirilmesidir.

Marksist-Leninist temel yapıtlar, komünist hareketin 23 yıllık birikimi irdelenmelidir. Bireysel veya kolektif okuma çalışmalarını planlamamızın temel bir parçası yapabilmeliyiz. Her bir DLB'nin veya DLB örgütlerimizin önüne bu yönlü koyacağı hedefler hem lise çalışmamızı hem de hareketimizin toplamını güçlendireceğini unutmamalıyız.

23 yıldır ısrar ve istikrarla yol yürüdüğümüz çizgimizi, geçtiğimiz sene ortaya koyduğumuz DLB iddiasını her bir liseliye ulaştırmalı, liselerde yaygınlaşmalıyız. Örgütlerimizin güçlenmesi, ideolojik-politik çizgimizle yoğrulması liselerde kökleşmemizi sağlayacaktır.

Geleceğimiz için örgütlü mücadeleye!

Kapitalizmin, açık ve net bir şekilde diğer adı geleceksizliktir. Kapitalizm sadece bu sistemin egemenleri ve onların uşakları için gelecek ve rahat bir yaşam demektir. Sömürünün ta kendisi olan kapitalizm, alınteri ile para kazanmaya çalışan işçi ve emekçileri açlık ve sefalet koşullarına mahkum etmektedir. İnsanca yaşam koşullarından yoksun bu sistem işçi ve emekçi çocukları için de karanlık bir girdaptan başka bir şey değildir.

Çoğu işçi-emekçi çocuğu küçüklüğünden beri içinde bulunduğu zorlu yaşam koşullarından kurtulma isteği ile hareket eder. Çünkü tekil yaşamlar yaratan bu sistem bireysel kurtuluş hayalleri dağıtır. Kapitalizmin yapabileceklerinin üst sınırı da bu hayali dağıtmak ve buna inandırmaktır. Sahte gelecek hayallerine inandırabildiği koşullarda gençliği elinde tutma ve istediği gibi şekillendirme olanaklarına sahiptir.

Hayatın tam orta yerine ışığı çevirdiğimizde gerçeklerle yüz yüze kalmak kaçınılmazdır. Nedir bu gerçekler? İşçi, emekçi çocuklarının birçoğu paralı eğitimin geldiği boyut ile birlikte eğitim hayatına devam edemiyor. Devam edenler de eğitim masraflarını karşılayabilmek için bir yandan da çalışıyor. Eğitim masraflarını karşılamak için çalışan gençlerin bir kısmı iş kazalarında yaşamlarını yitiriyorlar. Her şeyin değişeceğinin düşünüldüğü üniversite ise, öğrencileri yoğun sömürü koşullarına hazırlamak için tasarlanmış bir dönem olmasının dışında hiçbir şey ifade etmiyor. Anti-bilimsel bir eğitim dönemi, yine geleceğe dönük sahte vaatler... Üniversite kapısından çıkınca hayatın gerçekleri kendini daha yakıcı göstermeye başlıyor. Alınan eğitimin hayatta bir karşılığını bulamamak, elindeki diploma ile işsiz kalmak, iş bulduğun koşulda da güvencesiz çalışma koşullarına "razı bırakılmak".

Kapitalizmde bir geleceğin resmi işte bunlarla çizilir. Gençliğin gelecek özlemleri, insanca bir yaşam kapitalizme sığmaz/sığamaz. Gelecek bizim ellerimizdedir. İnsanca bir yaşam, güvenli bir gelecek, insanların eşit ve kardeşçe yaşadığı sosyalist bir gelecek için örgütlü mücadeleyi güçlendirmeliyiz.

Geleceğimiz ve örgütlü müca

Liselerde güz eğitim döneminin sonuna gelmek üzereyiz. Geride bıraktığımız dönem liseli gençlik açısından sermayenin saldırılarının yoğunlaşarak devam ettiği bir süreç oldu. Lise gençlik mücadelesinde de bugün için saldırıları püskürtücü, hak alıcı bir mücadele çizgisinin yoksunluğu yakıcı bir şekilde eksikliğini hissettiriyor. Liseli gençlik mücadelesindeki bu eksikliği gidermek için liseli genç komünistler olarak omuzlarımızdaki sorumluluğu bir kez daha hatırlıyoruz. Bahar dönemine kadar olan süreci kendimizi donatmak ve mücadele kanallarını yaratmak açısından adımlar atarak değerlendirmeliyiz. Bahar dönemine güçlü adımlarla ve hareketin ihtiyacına yanıt verecek çalışma ekseniyle girmeliyiz.

Bahar dönemi yürütülecek çalışmamızın kapsamını gelecek ve özgürlük talepleri üzerinden şekillendirmeliyiz. Gelecek ve özgürlük sorunu liseli gençliğin yakıcı olarak yaşadığı sorunların toplanabileceği iki nokta. "Gelecek ve özgürlük için mücadeleye!" şiarı ekseninde bir kampanyaya bahar dönemini kazanmak için yüklenmeliyiz. Bu eksen genel hatlarıyla bu sistemin bizden aldıklarını ve gençliğin ne istediğini ifade ediyor. Diğer bir yandan da liseli gençliğin karşı karşıya kaldığı sorunlar karşısında yükseltebileceği talepleri kapsayıcı niteliktedir. Liselerde kapitalizmin gelecek ve özgürlüğü gaspettiği, gençliğin gerçek anlamıyla geleceğini ve özgürlüğünü kazanması için düzen karşıtı örgütlü, devrimci bir mücadele yürütmesi gerekiği yaygın bir şekilde anlatılmalıdır. Parasız eğitim, idare-polis işbirliği, eleme sınavları, anadilde eğitim, zorunlu din dersinin kaldırılması vb talepler liselerde yürüteceğimiz çalışmanın başlıklarını oluşturmalıdır.

İçinde bulunduğumuz dönem içerisinde liseli gençliğin taleplerini yayınımızla, çıkardığım materyallerle işlemeye çalıştık. Gençliğin mücadele gündemleriyle liselerde faaliyet örmeye çalışan liseli genç komünistlerin çizgisini ve misyonunu anlatmak çalışmamızın temel eksenini oluşturdu. Devrimci Liseliler Birliği'nin üzerinde yükseldiği devrimci mirası ve komünis hareketin çizgisini anlattığımız bir çalışma süreci örmeye çalıştık. Bu çalışmanın eksik kalan yanları oldu, önümüzdek dönem çalışmamızın bir ayağı DLB'nin çizgisini yaygın bir şekilde anlatmak olmalıdır.

Gelecek ve özgürlük talepleri ekseninde bir faaliyet yürüteceğiz. Kapitalizmin gelecek ve özgürlük sorununu

özgürlüğümüz için

eleyi büyütmeye!

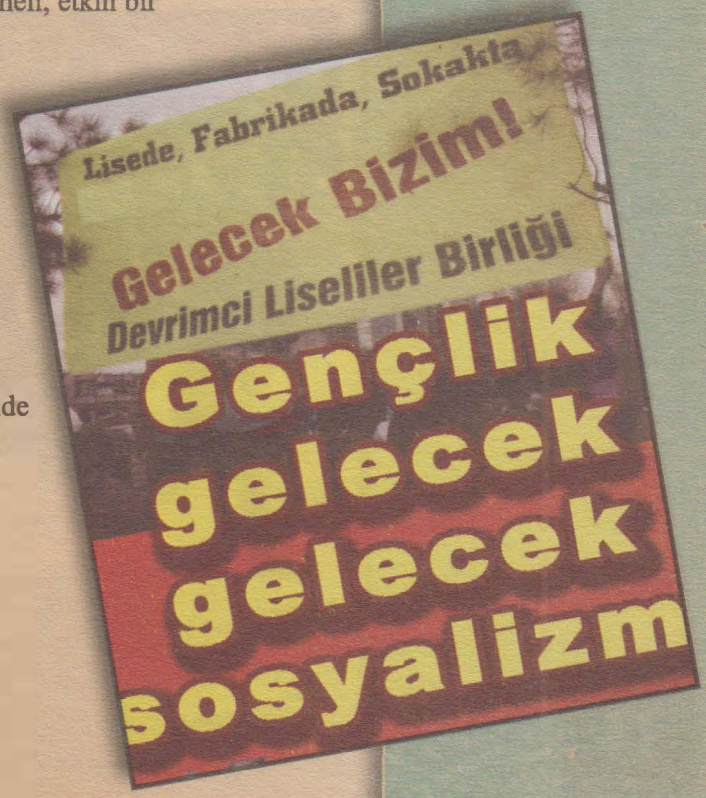
çözemeyeceği aşikar bir gerçek. Bu gerçek üzerinden bakarak gelecek ve özgürlük mücadelesini yükseltme çağrısının aslında devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltme çağrısı olduğu bilinciyle çalışmalarımızı yürütmeliyiz. Liseli gençliğin akademik/ekonomik/demokratik talepleriyle örülecek çalışmaları da düzen karşıtı bir tepkiye, öfkeye dönüştürecek bir eksende yol yürümeliyiz.

Bu bakışla yürüteceğimiz kampanyayı, güz döneminde yürüttüğümüz faaliyetin devamı olarak görebilmeliyiz. Gelecek ve özgürlük mücadelesi bu düzene sığmaz diyorsak, gelecek ve özgürlük ancak sosyalizmde mümkündür diyorsak yürüteceğimiz bu çalışma devrimci mücadeleye çağrı, sosyalizm fikri ile liseli gençliğin buluşması ve liseli gençlik içerisinde sosyalist devrimin temsilcisi olan DLB'yi yaygın bir şekilde anlatabilme imkanıdır.

Bahar dönemine "Gelecek ve özgürlük için mücadeleye!" kampanyamızın çalışması ile gireceğiz. Döneme baktığımızda 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü, Mart ayında gerçekleşen devlet katliamların protestoları, devrim mücadelesinde şehit düşenler için anmalar, 1 Mayıs işçi sınıfının mücadele ve dayanışma günü, 6 Mayıs Denizler'in idamı, üniversiteye yerleşme sınavlarının öncesi, dönem sonu karne süreci diye sayabileceğimiz bir yoğunluk var. Ayrıca Türkiye ve dünyada güncel gelişmeler aççısından gündem yoğunluğu da mevcut. Tüm bu süreçleri çalışmamızın parçası olarak görmeli, etkin bir müdahale içerisinde olmalıyız.

Bu süreci eylemli, etkinlikli bir hatla da bütünlemeliyiz. Kampanyamızın başlangıcını liselerin, liseli gençliğin yoğun olduğu yerlerde basın açıklamaları, dergi satışları ile duyurmalıyız. 1 Mayıs'a kadar ilerleyen süreçte liseli gençliğin gündelik taleplerini öne çıkartan eylemler gerçekleştirmek süreci hareketli kılmamız açısından önem taşıyacaktır. 1 Mayıs öncesine yürütülen çalışmaları bütünleyecek bir şenlik örgütlemeyi önümüze koymalıyız. 1 Mayıs sonrası için de benzer bir pratiği planlamalıyız. Bu çalışma sürecinin etkili ve etkin bir şekilde ilerlemesi hem liseli gençlik mücadelesinin hareketlenmesi hem de DLB'nin örgütsel düzeyinin gelişmesi açısından önemli bir yerde durmaktadır.

Devrimci Liseliler Birliği

Özgürlüğümüz için örgütlü mücadeleye!

Kapitalizmin, işçi ve emekçiler için, onların çocukları için bir diğer adı esirliktir. Kapitalizm "özgürleştirir", kapitazlizm "imkanlar sunar" vb yanılsamalar içerisinde bir yaşam sunulur. Renkli ve bol seçenekli bir yaşamdır bu. Ama sistemin egemenleri dünyanın bütün güzelliklerine ve imkanlarına el koyduklarından bizler için geride kala yoksunluktur.

Özgürlükler üzerine nutuklar atan sermaye, liseleri polis karakoluna dönüştürmüş durumdadır. Kışla zihniyetiyle yönetilen liselerde, her türlü sindirme ve baskı ile liseli gençlik karşı karşıya bırakılmıştır. Sinmiş, suskun bir gençlik yaratma çabasındalar. Böylece saldırı planlarını daha rahat hayata geçirme imkanlarına sahip olmaya çalışıyorlar. Tüm bu baskılara rağmen hakkını aramaktan vazgeçmeyen, düşündüğünü söylemekten geri durmayan öğrenciler hedef haline getiriliyor. Liselerde de soruşturma ve okuldan atılma sermayenin seçtiği yöntemlerden biri.

Önümüzdeki süreçte sermaye liselere dönük saldırılarını daha rahat hayata geçirebilmek için baskı ve şiddetini de yoğunlaştıracaktır. Susmuş, sinmiş, sorgulamayan, düşünmeyen birer robot olmamız için her türlü yöntemi kullanıyor, kullanmaya da devam edecektir. Bu açık bir korkunun ifadesidir. Bu korku, mücadelenin gücünden, büyüyecek mücadeleyle yaklaşacak sonlarından duyulan korkudur.

Onların korkularını büyütmeliyiz. Sermaye, sahte özgürlük vaadleri sunmaktan, özgürlük adı altında yozluğunu yaymaktan başka bir şey yapmamaktadır. Özgür bir toplumu kurmak bu toplumun geleceği olan bizlerin ellerindedir. Özgür dünyaya gider sosyalist bir gelecek için örgütlü mücadeleyi güçlendirmeliyiz.

Meslek liseleri sömürü cehennemi

Merhaba arkadaşlar! Ben Gaziosmanpaşa'dan meslek liseli bir DLB'liyim. Liselilerin yaşadığı birçok sorun var, biz meslek liseliler ise en fazla sorunla karşılaşanlarız.

Okulumuz ne kadar düzensiz ve pis gülümsemelerin olduğu bir okul ki her öğretmen, müdür gülümsüyor. Ama biz biliyoruz ki hepsinin içi bize karşı nefretle dolu. Bu okul o kadar kışkırtıcı ki insanın özgürlüğünü ortadan kaldırıyor.

Mesela hepsi demeyelim de çoğu öğretmen öğrencinin saçı uzun diye veya ceketi, hırkası, defteri, kitabı olmadığı için dersinden alıkoyuyor. Çok ayrımcılık yapılıyor. Biz de bu ayrımcılıklara gözümüzü kapatıyoruz. Daha doğrusu göz yumuyoruz. Bu okula kayıt olurken yüzlerce öğrenciden 300 TL ve üzeri para alındı. Ve bunlara bağış denildi. Eğer vermesen okula kayıt etmiyorlar.

Milli Eğitim Bakanlığı vermeyin dese de yasadışı para toplamayı teşvik ederek herkesi bu parayı vermeye mecbur bıraktılar. Bu da yetmedi diploma notuna bakıldı. Ve diploma notu ile öğrenciler sınıflandırıldı. Yani akıllı, tembel, orta diye sınıflara ayırdılar. O kadar ayrımcı bir okul ki! Ne fark eder ki onun diploma notu 50 bunun ki 75 ise. Resmen çoğu öğrenci küçük düşürüldü, sömürüldü.

Biz bu okula 300 TL, 500 TL verdik ama değmezdi. Bizden kayıt olurken üstüne bir ton malzeme aldırdılar. Üstüne de birçok vaatte bulundular. Hiçbir vaatlerinin gerçek olmadığını kısa sürede gördük. İlk kayıt olurken müdür yardımcısı bizlere "Bu okula kayıt oldunuz. Sizden hiçbir şekilde ayrı bir ücret alınmayacak. Bunu biliniz spor, aidat ve ne olursa olsun" demişti.

Ama biz öğrencilerden geçen günlerde spor parası istendi. Peki, biz 300 TL boşuna mı verdik? Bunun ne demek olduğunu da anladık. Bunu da verdik diyelim, ilerde aidat veya başka bir şey yine isteyecekler. Biz de DLB'li öğrenciler olarak bu sömürü ve baskıya göz yummayalım. Okullarımızın sömürü ve baskı merkezlerine dönüştürülmesine izin vermeyelim. Parasız eğitim için mücadeleye dört elle sarılalım.

Liselerde sömürüye son! Parasız, bilimsel, anadilde eğitim!

GOP' dan bir DLB' li

Ben bir meslek lisesi öğencisiyim. Bu sene 12. sınıfa gidiyorum. Bu sene benim en önemli senem çünkü bir dönüm noktası bizim için. Üniversite sınavına hazırlanıp gireceğiz.

Ama hem staj hem okul olduğu için bu biraz zor oluyor. Staj haftanın üç günü ve stajım mı amelelik mi belli değil. İş yerinde stajer olmamıza rağmen normal çalışanın yapamadığı işleri yapıyoruz. Bütün angarya işler stajerlere yıkılmış durumda.

Stajeriz ama kendi mesleğimizi öğrenemiyoruz. çünkü ustalarla olan sıkıntılar ve müdürlerin yapmak istediği para kazanma politikası yüzünden daima biz böyle şeylere maruz kalıyoruz. İş çıkışlarında yaşadığımız servis sorunu da ayrı bir dert. İş yerinin çalışanı olmamıza rağmen bizlere servis yok. Servislere bindiğimiz zaman da normal çalışanlara öncelik veriliyor. Ayrımcılık had safada! Anlaşılmaz bir şey, biz de o işyerinin çalışanıyız, Bizim de servis konusunda hakkımız olması gerekiyor.

Okulda da üniversiteye hazırlanmamız gerekirken ücretli öğretmenlerin umrunda değiliz. Derse girip anlayan anlar politikasıyla ders işliyorlar. Sonuç yine bizim alehimize işliyor. Bazı öğretim üyeleri sırf sigortalarını doldurmak için öğretmenlik yapıyorlar. Biz öğrenciler bunu hak etmiyoruz.

Son senelerinde bu şekilde ezilmeye bırakılan öğrencilerin sınav ve iş stresi altında nasıl başarılı olacağı muamma. Bizler kimsenin görmediklerini görüp yaşıyoruz. Bu sorunlara bir çare bulmamız gerekiyor.

Sultanbeyli'den bir meslek lisesi öğrencisi

"Erdal Eren yoldaşımız."

Merhaba dostlar, yoldaşlar.

Hepinizi yoldaş sıcaklığıyla kucaklıyorum. Çünkü bugün bunun anlamı çok daha fazla. Yoldaş olabilmek, yoldaş sıcaklığıyla kucaklaşabilmek, kucaklaşabilmek...

Aynı yolda yürümenin, aynı zorluklarla baş edebilmenin, omuz omuza, yürekten, pazarlıksız yürümenin adıyla,

Yüzlerini görmesen de, kilometrelerce uzakta, dört duvar arasında, mücadelenin ateşiyle ısınabilmenin, aynı haklı dava uğruna, milyonlarca proleterle aynı geleceği paylaşmanın onuruyla,

İnsanı metalaştıran, nesneleştiren düzene karşı insan olduğumuzun, özne olduğumuzun farkında olmanın ve oldurmanın coşkusuyla,

Tüm kan bağlarından, sevgi ve sevda sözlerinden, tüm güzellemelerden ve övgülerden öte, sade, samimi, umut dolu, dirençli bir şekilde...

Mücadeleye ilk adım attığında adınla birlikte anılmasını beklediğin, istediğin, o an attığın adımın adı ve anlamı olan yoldaşlığın sıcaklığıyla kucaklaşabilmek,

Yoldaşlık: üzerine gelen mermileri paylaşmak, ölüm karşısında halaya durmak...

Bedenen aramızdan ayrılsa da... Mücadelede yoldaş olarak yaşatmak birini, ölümsüzleşen bir devrimciyi içi rahat bir şekilde, onun anısına leke sürdürmeden, ondan devraldığımız bayrağı, mirası yükseklere taşınanın coşkusuyla, 'yoldaşımız' diyebilmek.

Erdal Eren...

Yoldaşımız...

Erdal Eren'i anlatmak için tek bir kelime yeter: Yoldaşımız..

Erdal Eren için çok şey söylendi. "Asıldığında 17 yaşındaydı." , "Yaşı büyütüldü de asıldı." dendi "Jandarma erini öldüren kurşunu o sıkmamıştı." dendi. Bunların hepsi doğru. Ancak bu sözler, ona değil, onun yıkılması için mücadele ettiği düzeni ve işleyişini, hukukunu tanımlar. Kendi çıkarı söz konusu olduğunda her türlü yöntemi bugün olduğu gibi, o gün de kullandığını kanıtlar. Ancak bütün bunlar doğru olsa da, Erdal'ı asıl tanımlaya, onun devrimci olmasıdır, yoldaşımız olmasıdır.

Onun için "oğlunuz/oğlumuz Erdal" da diyorlar. Doğrudur ama yetersizdir. Ve bu söz Erdal'dan daha çok, sözü kullananları tanımlar: Yoldaşı olarak kalamamayı ve yerine başka bir şey koyma çabasını.

Onunla birlikte işçi sınıfının ve gençliğin geleceğe dair umutlarını da asmaya çalıştılar. Ama Erdal tohum oldu yeşerdi, umut oldu büyüdü, yoldaş oldu yürüdü... Halen 17 yaşında ve gözlerinde geleceğe dair umutlarla yanımızda.

Onu asarak, devrime olan inancını, bağlılığını ve bilinçli tercihini hep taze tuttular. Bugün olduğu gibi, o günde "gençtir, gençlik heyecanıdır" dediler. Ancak onun içinde devrimci olmanın bilinçli heyecanından başka heyecan yoktu. Ve bu kokuşmuş ve çürümeye yüz tutmuş düzenin karşısında genç olabilmenin geleceğe ait olabilmenin biricik koşulaydu devrimci olmak...

Mahkemede haykırdı: "Bir devrimci olduğum için yargılandığım ve asılacağımı biliyorum..." Mesele jandarma erinin ölmesi değildir, elbet. Mesele düzen devrim tercihiydi. Ve Erdal'ın hiçbir kuşkusu yoktu, bir gün emekçi halkın iktidara geleceğinden. Bu bilinç ve kararlılıkla, başı dik yürüdü darağacına,

geleceğe yürür gibi. Gibisi fazla. Geleceğe yürüdü daima ve halen yürüyor yoldaşlarıyla omuz omuza.

Belki Erdal yoldaş, bedenen ayrıldı aramızdan ama geleceğe dair umudu ve direnci ayrılmadı. Yaşı 17 olsa da, genel kabulün aksine sadece gençliğin değil, işçi sınıfının mücadele tarihinde yerini aldı, Erdal Yoldaş. Çünkü burjuvazinin karşısında proletaryanın safındaydı, onu asmak, proletaryayı baskı altına almaya çalışmaktı. Onun kararlılığı bu yüzden, zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi olmayanların kararlılığıydı. Onun asılması burjuvazinin iktidarı koruma çabasıydı. Bugün bu çaba, yeni Erdallar yetişmesin diye devam etmektedir. Ancak Erdal'ın yoldaşları mücadeleyi omuzlamaktadır.

İşçi sınıfı grevlerle, işgallerle, çadırlarla 'tek başına' da olsa direnerek tüm baskı ve zora karşı ayaktadır. TEKEL, MUTAŞ, ÇELMER, KARDEMİR işçileri TÜRKAN ALBAYRAK, ZEYNEL KIZILARSLAN mücadelededir, mücadeleyle kazanmaktadır.

Gençlik sokaklardadır, tüm baskıya soruşturmalara, geleceksiz bırakılmalara karşı Erdal'ın yoldaşları olduklarını haykırmaktadır.

İçeride devrimci tutsaklar direnmektedir. Umutları taze, ilmek ilmek örmektedirler geleceğe giden örgüyü.

Ve bizler... Erdal'ın yoldaşları olarak haykırmaktayız: "Erdal Eren yoldaşımız."

Onu ve bizi en iyi tanımlayan kelimeyle. Sana söz Erdal yoldaş, senin adın daima bu kelimeyle anılacak ve bu kelimeye layık olunacak...

Erdal'ın yoldaşı tutsak sınıf devrimcisi Onur İnce

Sincan F Tipi Cezaevi

Erdal Eren anmasına soruşturma terörü

22 Aralık günü Erdal Eren anması gerçekleştiren Halil Akkanat Lisesi öğrencileri soruşturma terörüyle karşı karşıya kaldı. Okulun çıkış saati olan 12.35'te gerçekleştirilen anmada öğrenciler "Erdal Eren ölümsüzdür!" sloganı ile bir araya gelmişti. "Erdal Eren ölümsüzdür! / Halil Akkanat öğrencileri" ozalitinin açıldığı anmaya okul müdürü müdahale etmeye çalışmış fakat öğrencilerin tepkisi üzerine geri çekilmişti. Anma çerçevesinde Erdal Eren'in kimliği üzerine bir konuşma yapılmış ve ailesine yazdığı mektup okunmuştu. 30'a yakın liselinin katıldığı anma boyunca "Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!", "Erdal Eren ölümsüzdür - Devrim şehitleri ölümsüzdür!" sloganları atılmıştı.

Anmaya disiplin soruşturması

23 Aralık günü ise 2 öğrenci anmadan kaynaklı disipline gönderildi. İki öğrenci "okulun huzurunu bozdukları" gerekçesiyle disiplin kuruluna sevk edildi. Okul-polis işbirliğinde öğrencilerinin velileri aranarak "Çocuklarınız yasadışı işlere bulaştı. Okulda tutamayız. Tasdiknameyi imzalayın" denildi.

Disiplin cezası ve aile baskısı ile sindirilmeye çalışan öğrenciler 24 Aralık günü okulun önünün de basın açıklaması gerçekleştirerek disiplin soruşturmasını protesto ettiler. Yaptıkları eylemin arkasında olduklarını, baskıların hiçbir şekilde kendilerini yıldıramayacağını söyleyen öğrenciler Erdal Eren'i asan devletle, bugünkü devletin hiçbir farkı olmadığını belirttiler.

Disiplin cezalarına karşı yapılan bu eylem hemen karşılığını buldu. Eylemin ardından disiplin soruşturmaları geri çekildi.

"Erdal Eren yaşıyor, liseli genç komünistler savaşıyor!"

İstanbul'da Erdal Eren eylemi

13 Aralık Pazartesi günü saat 15.15'te Yoğurtçu Parkı Köprüsü'nde biraraya gelerek buradan İstanbul Kadıköy Kenan Evren Anadolu Lisesi'ne yürüdük. Yolun tek şeridinin trafiğe kapatarak başlattığımız yürüyüşte üzerinde Erdal Eren ve Alaattin Karadağ'ın siluetlerinin olduğu "13 Aralık 1980... Erdal Eren faşist cunta tarafından idam edildi - Erdal Erenler'den Alaattin Karadağlar'a devrim bayrağı ellerimizde / DLB" pankartı açıldı.

Kenan Evren Anadolu Lisesi önüne gelindiğinde DLB adına basın açıklaması okundu. Liseli genç bir devrimci olan Erdal Eren'in faşist cunta tarafından yaşı büyütülerek idam edildiğinin hatırlatıldığı açıklamada, bu idamın toplumsal muhalefete gözdağı vermek için gerçekleştirildiği vurgulandı. Açıklamada Erdal Eren'den önce de bedel ödendiği ve ondan sonra da ödenmeye devam edildiği ifade edildi. Komünist bir işçi olan Alaattin Karadağ'ın polis tarafından infaz edildiğine değinilen açıklamada, "İşte mahkeme kararlarıyla idam sehpalarında, kolluk güçleriyle sokak ortasında öldürülmüş iki devrimci. Katilleri devlettir! Ve bizler Devrimci Liseliler Birliği olarak bir kez daha haykırıyoruz! Bu bayrağı kapitalizmin burçlarına dikene kadar taşımaya devam edeceğiz! Bedeller ödedik bedel ödeteceğiz!" denildi.

Erdal Eren'i katleden düzenin bekçilerinin şimdi yaptıkları hizmetin karşılığında sefa içinde yaşadığının vurgulandığı açıklama "Geleceğimizi ve özgürlüğümüzü çalanlara karşı Erdallar'ın mücadele ruhuyla yürüyoruz." sözleri ile sona erdi.

İstanbul DLB

Kartal DLB çalışmalarından...

"Erdal Eren'den Alaattin Karadağ'a devrim bayrağı ellerimizde!" diyenler olarak çalışmalarımıza devam ediyoruz. Her yerde DLB pullarımızı yaparken olduğumuz okullarda da Erdal'ın yaşamını ve mücadelesini anlatıyoruz. Erdal Eren'den bugüne bayrağı Alaattin Karadağlar'la taşınmaya devam edildiğini gösteriyoruz.

11 Aralık Cumartesi günü, bir araya gelen DLB olarak kampanyanın anlamını liseli arkadaşlarımıza nasıl bu konuları taşıyabileceğimizi tartıştık. Ve gerçekleştirilecek Erdal Eren anmasının planlamasını yaptık. Farklı okullardan arkadaşların bir araya gelerek ortak bir tartışma yürütmüş olmamız anlamlı oldu.

18 Aralık Cumartesi tarihin Erdal Eren anmasını gerçekleştirdik. Erdal Eren'in yaşamına dair yapılan konuşmaların ardından müzik ve şiir dinletileri gerçekleştirildi.

Kartal DLB

GOP'ta Erdal Eren anması

GOP Devrimci Liseliler Birliği (DLB) 11 Aralık Cumartesi günü gerçekleştirdiği etkinlikle Erdal Eren'i andı. "Erdal Erenler'den Alaattin Karadağlar'a devrim bayrağı ellerimizde!" şiarıyla gerçekleştirilen anma, açılış konuşması ile başladı.

Açılış konuşmasında Erdal Eren ve Alaattin Karadağ şahsında devrimci kimlik ve mücadeleye vurgu yapıldı. Erdal Eren'in ve Alaattin Karadağ'ın örgütlü devrimciler oldukları için sistem tarafından hedef seçildikleri vurgulandı. Erdallar'dan Alaattinler'den devralınan devrim bayrağını daha yükseklerde tutmak gerektiği söylenerek açılış konuşması sona erdi.

Açılış konuşmasının ardından DLB'nin hazırladığı sinevizyon gösterimi yapıldı. Sinevizyonun ardından yapılan sohbetle etkinlik sona erdi.

Kızıl Bayrak / GOP

Esenyurt'ta Erdal Eren anıldı

13 Aralık 1980'de 12 Eylül faşist cuntası tarafından yaşı büyültülerek idam edilen Erdal Eren, 16 Aralık Perşembe günü İstanbul Esenyurt'ta Devrimci Liseliler Birliği'nin düzenlediği etkinlikle anıldı.

"Erdal Erenlerden Alaattin Karadağlara devrim bayrağı ellerimizde" şiarı ile yürütülen kampanya çerçevesinde gerçekleştirilen etkinlik öncesinde Esenyurt bölgesinde yaygın ve etkili bir çalışma yürütüldü. Çıkartılan el ilanları ve davetiyeler ile liselerin içerisinde ve dışarısında yapılan dağıtımlarla yaygın bir şekilde kullanıldı.

Merkezi olarak çıkartılan pullar, Esenyurt bölgesinde bulunan liselerin neredeyse tümüne yapıldı. Liselerin içine ve liseli gençlerin geçiş güzergâhlarına yapılan pullamaların yanısıra A3 boyutundaki çağrı afişleri de bölgede yaygın olarak kullanıldı. Yanısıra kimi liselerde okul toplantıları alınarak Erdal Eren ve Alaattin Karadağ anlatıldı ve anmaya katılım tartışıldı.

Anma etkinliği, selamlama ve saygı duruşu ile başladı. "Erdal Erenlerden Alaattin Karadağlara Devrim Bayrağı Ellerimizde" adlı sinevizyonun gösterimi ile devam etti. Sinevizyonun ardından DLB temsilcisinin kampanyayı anlattığı, tüm liselilere gelecek ve özgürlük için DLB saflarında mücadeleye çağırdığı konuşma yapıldı. Konuşmanın sonunda "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganı atıldı.

Etkinlikte söz alan BDSP temsilcisi, yaşanan tüm sorunlara karşı Erdallar ve Alaatinler olunması gerektiği söylendi. Liseliler tarafından okunan devrim ve sosyalizm davasında ölümsüzleşenlere adanan kavga şiirleriyle devam eden etkinlik programı, serbest kürsü bölümüyle sona erdi. Bu bölümde farklı liselerden gençler kendi sorunlarını ve düşüncelerini dile getirdiler. Serbest kürsüden sonra hep beraber okunan marş ve türkülerle anma etkinliği sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Ankara'da Erdal Eren anıldı

13 Aralık 1980'de faşist sermaye devleti tarafından idam edilen Erdal Eren Ankara'da gerçekleştirilen "Erdallardan Alaattinlere kavga bayrağı ellerimizde" şiarlı etkinlikle anıldı. 12 Aralık Pazar günü Birleşik Metal İşçileri Sendikası Anadolu Şube binasında Ekim Gençliği ve Devrimci Liseliler Birliği tarafından düzenlendi.

Anma etkinliği, Erdal Eren ve Alaattin Karadağ şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşen tüm devrimciler için saygı duruşu ile devam etti. Saygı duruşunun ardından söz alan bir DLB'li, Erdal Eren'in hayatını anlattı. Erdalların devrettiği bayrağın bugün de taşınmaya devam ettiğini belirtti.

Sincan'dan Liselilerin Sesi okurlarının sunduğu şiir dinletisi ile ilerleyen etkinlik programı, Ekim Gençliği temsilcisinin, "devrimci kimlik" üzerine yaptığı konuşma ile devam etti. Konuşmada, Ekim Gençliği ve DLB saflarında mücadele çağrısı yapıldı. Serbest kürsü bölümünde canlı tartışmalar ve coşkulu konuşmalar yapıldı.

Etkinliğin ikinci bölümünde; Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu bir müzik dinletisi sundu. Müzik dinletisini ardından DLB ve Ekim Gençliği'nin hazırlamış olduğu sinevizyon gösterimi yapıldı. Etkinlik sinevizyon gösteriminin ardından Erdallar'ı Alaattinler'i yaşatmanın sadece anmalardan değil devrim ve sosyalizm mücadelesine omuz vermekten, her alanda devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltmekten geçtiği vurgulanarak Ekim Gençliği ve DLB saflarında örgütlenme çağrısı yapıldı. Anmaya 35 kişi katıldı.

Ankara DLB - Ekim Gençliği

Charlie Chaplin: Çarklar arasında ezilenlerin sanatçısı

Kendine özgü bıyığı, şapkası, dar smokini, bol pantolonu, bastonu ve kocaman pabuçlarıyla hafızalarımıza kazınan Şarlo 25 Aralık 1977'de yaşamını yitirmişti. Sinemanın sanat oluşu kadar, emekçi kitlelere ulaşmasında büyük payı olan Chaplin, sosyalist dünya görüşüne sahip bir sanatçıydı. Şarlo, filmlerinde umutsuzluğa yer vermemiş, cesaret ve umudu işlemiştir...

Sokaklardan "Sahne ışıkları"na...

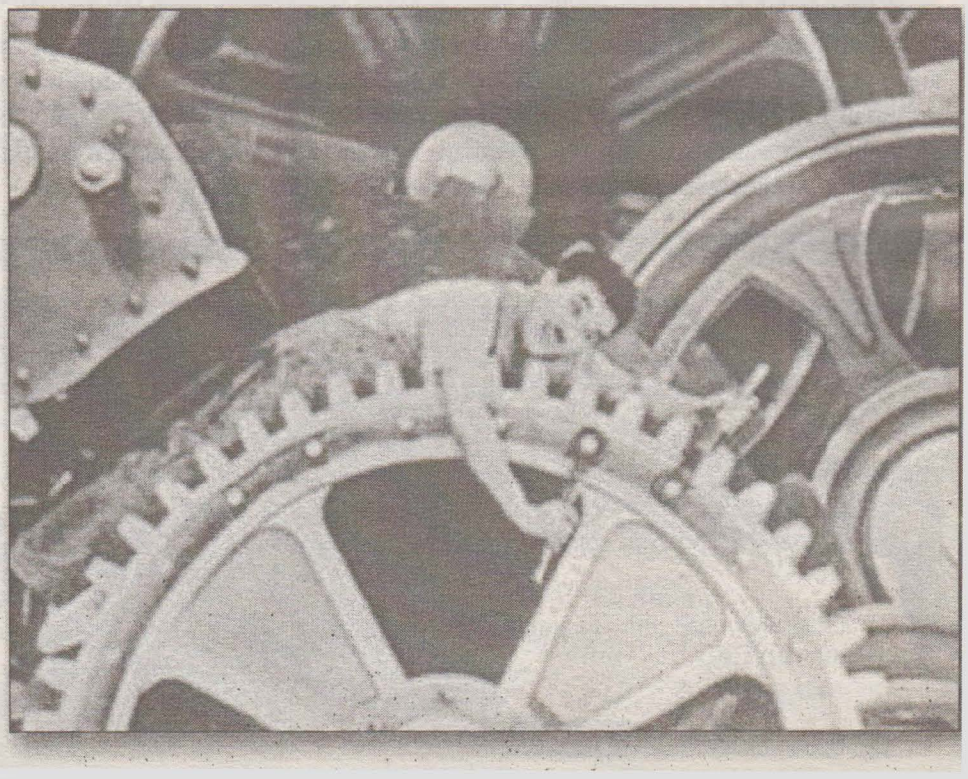
Asıl adı Charles Spencer olan Charlie Chaplin 16 Nisan 1889'da Londra'nın yoksul bölgelerinden birinde, sirkte oyuncu olarak çalışan yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. 1913'ten itibaren önceleri kısa metrajlı filmlerde rol aldı. O dönemde 1917'den itibaren oyuncu, senarist ve yönetmen olarak birçok filme imza attı.Babasının ölmesi, annesinin de sık sık akıl hastanesine girip çıkması yüzünden Chaplin'in çocukluk yılları, yatılı okul ve yetimhanelerde sıkıntıyla geçti. Bu dönemde bazen geçici sahne işleri buldu, bazen de sokaklarda yaşamak zorunda kaldı.

Chaplin, 1914'teki ilk filmi Making A Living'in ardından çekilen Kid Auto Races in Venice filminde bol pantolonlu, melon şapkalı, büyük ayakkabılı, sürekli bastonunu çeviren ve sakar hareketleri ile gülünç mizansenler oluşturan "Şarlo" tiplemesini yarattı.

İlerleyen yıllar içinde aralarında The Immigrant (1917), The Adventurer (1917) gibi ünlü filmlerinin de bulunduğu 60'tan fazla kısa filmde oynayarak yeni gelişmekte olan sinemanın da etkisiyle dünya çapında adını duyurdu. 1918 yılında çektiği A Dog's Life filmi ile uzun metrajlı filmlere de başlayan Chaplin, Mary Pickford, Douglas Fairbanks ve D. W. Griffith ile birlikte kurdukları United Artists film şirketinin ortağı olduktan sonra Altına Hücum, Şehir Işıkları, Büyük Diktatör, Asri Zamanlar, Sirk ve Sahne Işıkları gibi başyapıtlara imza attı. Filmlerinde mim sanatının öğelerini ustaca kullanması, duygusallığı ve sakarca hareketleri onu sinemanın ekol ismi haline getirdi.

Filmlerinde otoriteyi bazen bir bekçi, bazen de bir patron olarak gösteren Şarlo, haksızlıklara karşı tepkisini, alaycı bir tavırla beyazperdeye yansıtma başarısını gösterdi.

Şarlo, 1916–1918 yıllarında, filmlerinin değişmez özelliklerini oluşturacak yalnızlık, yoksulluk, otoriteye başkaldırı gibi temaları kullanmaya başladı. Toplumsal tutuculuğa eleştirel bir gözle bakan Şarlo, egemenlere karşı en büyük silahı olan mizahı sonuna kadar kullandı.

Kapitalizmin çarkları altında ezilen insanı anlattı

Chaplin, en büyük eserlerinden biri kabul edilen "Altına Hücum" (Gold Rush) filmini 1925 yılında yaptı. Filmde Amerikan rüyasının boşluğunu anlatan Chaplin, altın bulma hayaliyle yola düşen serserinin, yolda kendi ayakkabılarını pişirecek kadar sefalete düşmesini anlattı. Film gösterime girmesiyle kitleler nezdinde büyük beğeni kazandı. Ancak, filmin gösterime girmesinin hemen ardından Chaplin aleyhinde karalama kampanyaları

başlatıldı. Filmlerinde kapitalizmi eleştiren ve teşhir eden Chaplin, üzerindeki baskıların artmasıyla ülke dışına çıkmak zorunda kaldı.

Bu koşullar altında önce "Sirk" (The Circus; 1928) ardından da çekimleri ancak 3 yılda tamamlanan ve uzun yıllar sonra Oscar ödülü de alacak olan "Şehir Işıkları" (City Light) filmlerini çevirdi.

ABD'ye dönüşüyle Modern Zamanlar (Modern Times; 1936) filmini çeviren Chaplin bu filminde, her geçen gün biraz daha gelişen makinalara ayak uydurmaya çalışan insanın yabancılaşmasının öyküsünü anlattı. Kapitalizmin işleyiş yasalarını anlatan bu filmde sömürü düzeninin insanlık dışılığı çıplak biçimde sergilenir.

Faşizme karşı sosyalizmin safında...

"Beni duyma olanağı bulanlara diyorum ki: Umutsuzluğa düşmeyin! Üstümüze çöken bela, vahşi bir iştahın ve insanlığın gelişmesinden korkanların duydukları acıların bir sonucudur sadece. İnsanlığın kini geçecek, diktatörler yok olup gidecektir. Halktan zorla aldıkları iktidar yine halkın eline geçecektir. Ve insanlar ölmeyi bildikleri sürece, özgürlük yok olmayacaktır.

Askerler, bu vahşi adamlara adamayın kendinizi... Sizi hor görüyor, size köle gözüyle bakıyor, hayatınızla oynuyorlar. Davranışlarınıza, düşüncelerinize duygularınız hükmetmeye kalkıyorlar. Sizi hayvan terbiye eder gibi şartlandırıp, aç bırakıp topun ağzına sürüyorlar. Doğaya aykırı olan bu adamlara teslim etmeyin kendinizi... Bu makine gibi duygusuz, makineleşmiş adamlara! Sizler birer hayvan değilsiniz! Yüreğinizde insan sevgisi taşıyorsunuz!

Nefrete kapılmayın. Ancak sevilmeyen kişiler nefret eder. Sevilmeyenler ve anormal olanlar... Askerler, kölelik uğruna dövüşmeyin. Özgürlük için dövüşün!"

Finalinde bu çarpıcı konuşma sahnesiyle ünlü olan Büyük Diktatör" (The Great Dictator; 1940) filmine kadar sessiz sinemada ısrar eden Chaplin, ilkelerini bir kenara bırakıp filmi sesli olarak çeker. Burada Chaplin ticari kaygılar ile değil, insanlığın üstüne çöken faşizm kabusuna ve faşizme karşı haykırmak için sessizliğini bozar.

1940 yılında çevirdiği ve Hitler'i anlatan "Büyük Diktatör" filminin ABD'de yankı bulması ve Chaplin'in savaş karşıtı konuşmaları aleyhindeki kampanyaları hızlandırır ve bilindik "komünizm faaliyeti" iddiaları yine gündeme gelir. Chaplin, "... Ben bir sanatçıyım. Hayat beni ilgilendirir. Bolşevizm de hayatın yeni bir evresi. O halde ona karşı ilgisiz kalamam..." diyerek sosyalist dünya görüşü ve sanat anlayışını savunur.

"... Rusya'nın savaş meydanlarında, demokrasi yaşayacak ya da ölecektir. Müttefik ulusların geleceği komünistlerin elinde... Rusya sırtını duvara vererek savaşmaktadır. İttifakın en sağlam savunmasıdır bu duvar." diyen Chaplin, Nazi işgaline karşı, Sovyetler'e destek için çalışır ve Avrupa'da Nazilere karşı ikinci bir cephe açılması için örgütlenen faaliyetler içinde yer alır.

Yaşamı ve eserleriyle sosyalizme ait...

40 yıldan fazla süren sanat hayatında geriye 79 film bırakan Chaplin, kapitalizmin sömürüsüne sessiz kalmayarak, toplumcu gerçekçi bir bakış açısıyla sanatını ortaya koymuş değerli bir sanatçıdır. 1952'de İsviçre'ye yerleşen Chaplin 1966'da Hong Kong'lu Kontes (A Countess from Hong Kong) filminin yönetmenliğini yapıp sinema dünyasına veda etti. 1964'de My Autobiography (Yaşamım) isimli eserinde hayatını anlatan Şarlo 1977'de İsviçre'de yaşamını yitirdi.

Yaşamı ve eserleriyle sosyalizme ait olan Chaplin, ölümünün 33. yılında işçi sınıfının mücadelesinde yaşamaya devam ediyor.

(www.kizilbayrak.net sitesinden alınmıştır.)

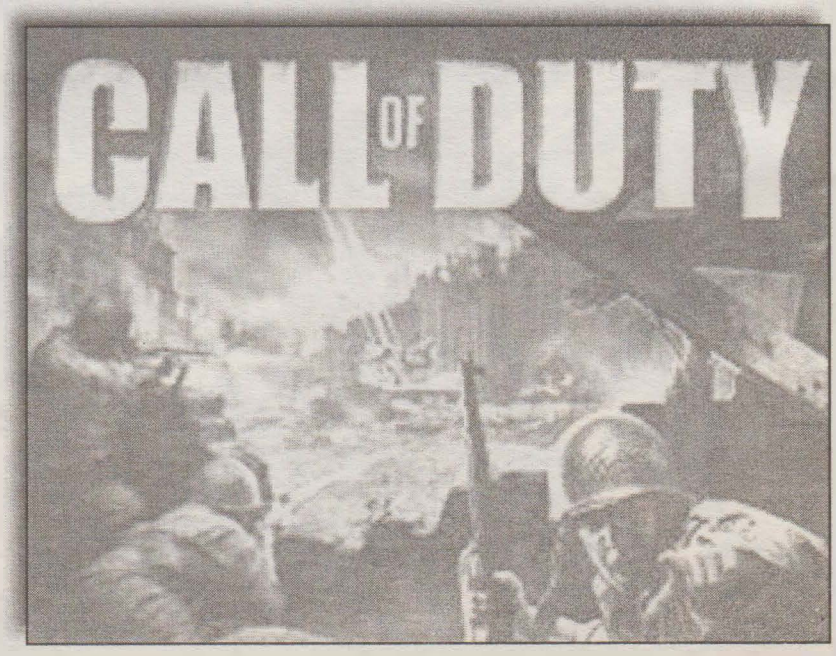
Call Of Duty nereye?

Call Of Duty oyun serisini bilen bilir. Bilmeyenler için biraz özet geçelim. Bu oyun ilk çıktığında tek kişilik atış oyunlarında yeni bir dönem açılmıştı. Çünkü oyunun mantığında hiçbir savaşta yalnız değilsin, o zaman yalnız savaşamazsın vardı. Tek başına yüzlerce kişilik orduları yenmeni değil birliğin bir parçası olarak üstüne düşeni yapman bekleniyordu. Oyunun ilk görev yerlerinin II. Emperyalist Paylaşım Savaşı toprakları olması, Nazi Almanyası'na karşı savaşılmasıysa oyunu daha sevilir kılıyordu. Kapımdaki Düşman adlı filmi seyredenlerin bildiği bir sahnenin aynısı oyunda da var. Kızıl Ordu birlikleri Orak-Çekiçli bayraklarla koşuyor, siyasi komiserler yoldaşlara ajitasyon çekiyor ve sizin silahınız yok. Ancak önünüzdeki asker ölürse onun tüfeğini alabiliyorsunuz. İşte bu gerçek fedakarlığı oyuna taşıyarak sizi oyunun havasına daha fazla bağlıyordu. -Di'li geçmiş zaman kullanıyorum. Çünkü oyun tutuldukça, popüleritesi arttıkça temel konudan çıkıldı. Çeşitlilik adı altında senaryolar modern savaşa kadar geldi. Ve günümüzün düşmanlarına karşı, Amerikan ve İngiliz askeri olarak savaşır olduk. Kimdi bu düşmanlar Brezilya'dan, Kuzey Kore'ye nükleer bomba peşindeki teröristler, Afganistan ve Irak'taki diktatörler ve Rusya'da yönetimi ele geçiren kötü adamlar. Ve son oyunla iş çığrından çıktı. Şimdi düşman 1960'la 70 yılları arasında CIA'nın hedefleri. Doğal olarak bu yıllarda düşman kim? Sovyetler Birliği, Vietnam ve de Küba. Başka eksik var mı? II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın senaryosunda Alman meclis binasına orak-çekiçli bayrağı dikerken şimdi Fidel Castro'yu öldüreceksin.

İşte kapitalistlerin sadece oyun bile olsa tahammül edemedikleri, insanların sadece bilgisayar başında bile olsa desteklemesini istedikleri dünya burada. Geçmişi unutup, kendi geçmişlerine ortak olunması bekleniyor. CIA Fidel Castro'ya karşı sayısız suikast girşiminde bulunmuş ama hep başarısız olmuştu. Artık oyunda onlarca kişi bunu başardıkça onlar da tatmin olur.

Bilgisayar oyunları düzen için hiç de birer oyun değildir. Aynı futbol gibi bu da insanlığın gruplaşması, gerçek dünyanın sorunlarından uzaklaşması ve mücadeleden uzak kalması için bir araçtır. Counter Strike'de polis-terörist olarak savaşanlar gerçek hayatta silaha yaklaşamaz.

Aslında tüm bilgisayar oyunları için söylenebilecek ortak sözler var. İnsanı kendine tutsak eden, devamını getirmen için seni saran bir yapıya dönüşmesiyle tehlikenin adı. İnternet kafelerde ya da evlerde saatlerce aralıksız oyun oynayan bir genç kuşak şekilleniyor. Bunun yüzünden internet kafelere akıtılan paranın haddi hesabı yok. Öte yandan bazı oyunlardaki alışverişlerle bu işin oyuncular arası ticari bir yanı da şekillendi. İşte bu yapısıyla bilgisayar oyunları hem bir kumar hem de uyuşturucudur.

Bir bebekten
katil yaratan karanlık
kapitalizmin karanlığıdır!
KATİL
EM HEMÛ
HEPİMİZ HRANT DİNK'İZ
KATİL 301
HEPİMİZ ERMENİYİZ
MENK POLORY
HRAN
ENK
HEPİMİZ HRANT DİNK'İZ
EM HEMÛ
HEPİMİZ HRANT DİNK'İZ
HEPİMİZ ERMENİYİZ
MENK POLORYS HAY ENK

Yeni Mezarlıklarımız Hizmete Girdi

Yeşilyurt Belediyesi'nden Büyük Hizmet Daha!

Yeşilyurt Belediyesi, ilçemizin ihtiyacı olan yeni mezarlıkların hizmete girmesi için çalışmalarını sürdürüyor.